

פרידה מתמי / רם דקל בשם הקיבוץ

דברים בהלוויה

אנו מביאים היום למנוחת עולמים את תמי דוידמן, לבית שמיר. תמי נולדה ב-03.11.1950 לעמירם ורחל שמיר ז"ל, נכדה למייסדי המושבה יקנעם, בת שלישיית מתוך ארבע בנות - רותי ז"ל, זיוה תבדל"א, תמי ואורנה תבדל"א.

הוריה הכירו במסגרת קבוצת המתיישבים הראשונה שהקימה את המושבה יקנעם. את שנות הלימודים הראשונות למדה תמי במושבה הצעירה.

תמי הגיעה כילדת חוץ לעין השופט בעקבות שתי אחיותיה הבוגרות, ואומצה בחום על ידי משפחת אריה ומילכה אלנר ז"ל. היא הצטרפה לקבוצת "עומר" בקיבוץ ולכיתת "נירים" במוסד. לאחר סיום לימודיה שירתה במודיעין והייתה חיילת מצטיינת.

ב-1970, במסגרת חופשה בבית הבראה צבאי - פגשה ביוסי דוידמן ודרכם המשותפת השתלבה למשך כחמש-עשרה שנה.

תמי אהבה מאוד ילדים. לאחר השירות הצבאי עבדה במערכת החינוך כמטפלת מסורה וחמה. לימים עברה לעבוד באספקה הקטנה, בימים שלפני איחוד המרכול והמרכולית, והכירה היטב את הרגלי הקניות של כל החברים, שקנו אז באמצעות פנקס קופונים...

ב-1984 הצטרפה לזוג הצעיר ליאור הקטנה והשמחה הייתה רבה. תמי אהבה לנגן בגיטרה וניגנה בחגי הקיבוץ בשמחה ובאמונה עמוקה.

תמי הייתה בעלת חוש אסתטי ופיתחה אותו באמצעות סידור ושזירת פרחים. סידוריה קישטו רבים מהחגים בקיבוץ - על הבמה, בוויטרינה של חדר האוכל, במועדון לחבר, באולם המופעים, באירועי שמחה ועצב. היא קראה לעצמה בגאווה, אך במבוכה - אמנית הפרח.

תמי הייתה רגישה למצוקות של כל יצור חי מסביבה ונהגה להציע לכל פועל או עובד שכיר בקיבוץ מים קרים או כוס קפה.

בשנים האחרונות, לאור מצבה הבריאותי המתדרדר, נהגה להקשיב למוזיקה קלאסית והרבתה לקרוא ספרים. לחייה של תמי הצטרף נדב מרמת השופט, וביחד נהנו מצוותא מחבקת וממלאת.

תמי זכתה במטפלת צמודה, ג'ני היקרה, שהעניקה לה ככל יכולתה וניסתה להקל עליה את סבלה המתמשך. נזכור את תמי הצעירה והיפה, הרעיה והאם, שידעה בטרם מחלתה ימים של אושר וסיפוק.

תנחומינו מקרב לב לנדב, לאורנה, אחותה הצעירה, ומוטי בעלה, שטיפלו כל השנים במסירות. לזיוה, אחותה הבוגרת - שחיה בארה"ב. לליאור - בתה ולמשפחה כולה.

